

Betula alleghaniensis

brzoza żółta

Synonim łaciński: *Betula lutea*

(C) fot. Gabriel Tomczyński

Najbardziej rozprzestrzenione i najważniejsze gospodarczo drzewo liściaste w południowo-wschodniej Kanadzie, żyjące w tych rejonach do 300 lat. Korona luźna, zmiennego kształtu, średniej wielkości. W warunkach naturalnych osiąga do 30 m wysokości i ok. 80 cm średnicy pnia. W Polsce dorasta do 12 m wys. Kora młodszych drzew żółtawa, złocistoszara lub brązowa, łuszcząca się okrężnie cienkimi strzępkami, gorzkawa, aromatycznie pachnąca kamforą. Liście sezonowe, matowozielone, 8-12 cm długości, podłużnie jajowate i zastrzone, bardzo podobne do liści grabu. Całkowicie mrozoodporna i polecana do parków na terenie całego kraju.

autorzy opisu tekstowego: Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych „Betula” Wojciech KIMEL Wojciech Kimel

zasięg geograficzny	płn.-wsch. Ameryka Północna, Kraina Wielkich Jezior; na zachód po Dakotę i Arizone; jeden z podstawowych gatunków lasotwórczych w płd.-wsch. Kanadzie
pochodzenie	pierwsza publikacja: Nathaniel Lord Britton (1859–1934) 1904
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste drzewa
forma	drzewo

siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	nieregularny szerokostożkowy
docelowa wysokość	od 15 m do 20 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże wilgotne podłoże podmokłe (bagienne, nadwodne, wodne)
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	piaszczysta gliniasta
walory	ozdobna kora
zastosowanie	parki zadrzewienia krajobrazowe
strefa	3

autor opisu tabelarycznego: Wojciech Kimel, Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych „Betula” Wojciech KIMEL;

Producenci *Betula alleghaniensis* w Polsce

GRĄBCZEWSKI Jacek Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych
 GRĄBCZEWSKI Wojciech - Szkołka Runów
 SZMIT Szkołka